

695 ft

Új Művészet

2011 április XXII. évf. 4. szám

www.uj-muveszet.hu

CALIBAN SZABAD • CSÖRGŐ ATTILA HAMBURGBAN • A FESTÉSZET JÖVŐJE • BÚCSÚ A GÖRDESZKÁTÓL

HU ISSN 08662185

11004

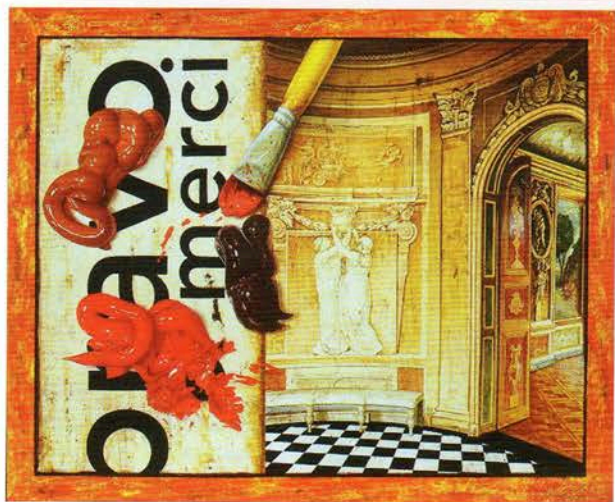

9 770886 218004

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Naplók, életek

Beszélgetés Anton Molnar Párizsban élő magyar festőművésszel budapesti kiállítása előtt

Anton Molnar:
Bravo & Merci

2011, olaj, vászon, 162×130 cm

■ 9 éve volt utoljára Budapesten kiállításod, az azóta megszűnt Secco Galériában, a Várban. Milyen várakozással tekintesz mostani bemutatód elé?

Anton Molnar: Az egy sikeres és jó visszhangot kiváltó kiállítás volt. Azután sokan kerestek meg, hogy mikor lesz újabb tárlatom Magyarországon, gyűjtők, érdeklődők várták már. Most egy teljesen új, kizárólag erre a kiállítótérre végiggondolt anyagot hoztam.

■ 1988 óta élsz kinn Párizsban. Meséj a magyarországi évekről és a kinntartózkodásod okairól!

A. M.: Mozgalmas volt az ifjúságom, mivel 9 éves koromban Budapestet elhagyva Afrikában, azaz pontosan Maliban, Bamakóban éltünk a családommal. Édesapám, aki korábban a Műegyetem ábrázoló geometria tanszékének a vezetője volt, állást kapott, így jutottam el gyerekfejjel egy nagyon más kultúrába. Ezek után a későbbi párizsi újrakezdés már nem okozott olyan sok gondot felnőtt fejjel.

Az afrikai időszak után Pestre visszatérve a Képző- és Iparművészeti Szakközépiskolába jártam a festő szakra. Nagy élmény volt az a négy év, kiváló mesterekkel, nyitott, szinte a Bauhaust idéző szellemiséggel, olyan tanárokkal, mint Percz Jenő József. Itt sajátítottam el a mesterség alapjait, ide gyakran visszanyúlok – például az anyagismerettel kapcsolatosan, vagy a murális munkáimnál. A Képzőművészeti Egyetemen (akkor még főiskolán)

Sváby Lajos növendéke voltam. 1988-ban lehetőségem volt családotul kiutazni Párizsba. Ottragadtam, a franciák befogadtak. Az ott élő magyar művészekkel, Sándorfi Istvánnal és Csernus Tiborral is jó kapcsolatban voltam, tervezett közös kiállításunk sajnos nem jött létre. Még középiskolás koromban fedeztem fel azokat a későbbi idiókat, kora reneszánsz mestereket, Jan Van Eycket, Rogier van der Weydent, akik bizonyos értelemben máig meghatározzák művészeti gondolkodásomat.

■ Van benned egy reneszánszos mesélőkedv.

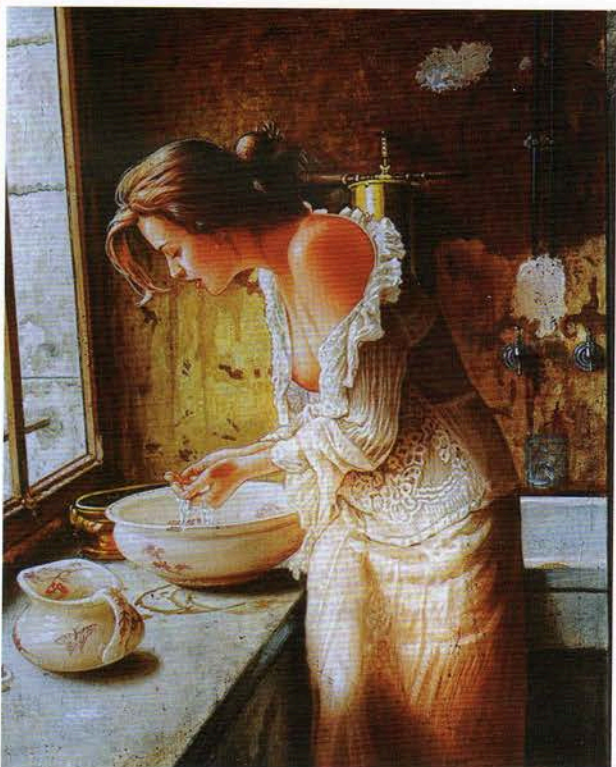
A. M.: Igen, ez a történetmesélés, a kép rétegeinek, a tér és idő váltakozásának, az időutazásnak a szeretete. De ugyanakkor én azt gondolom, a ma festőjeként, ebben a világban élve ezt egy új látásmóddal, kompozíciós, képkívágásos módszerrel kell vegyítenem. A pop arttól is sokat merítettem, hisz abban a szubkultúrában nőttem fel – még itthon.

■ Tekinthejtük munkáidat festett, írott – hisz az írás fontos eleme képeidnek – útinaplónak?

A. M.: Jó kifejezés a napló. Az emlékek egymásra vetülnek, nem kronologikusan, de a személyességen keresztül szűrve. Az írásos elemek a képek tartalmát tovább- vagy épp felülírják. A Dózse-palota látképe mellé egy erdélyi szöveg, esetleg levélrészlet kerül, így tágítva és el- lenpontozva a világ dolgait.

Anton Molnar:
Devant la Fenetre

2010, olaj, vászon, 116×89 cm

A képeimet különben sajátos, gyakran a múltból vett technikával készítem, az alapozott vásznat, egy spaklival felhordott gesso- (alapozó-) réteggel rusztikussá formálom. Ebe kerülnek aztán a különböző perspektívájú képelemek, szövegek. Szeretek a történeteket, a sokféle motívum együttes használatát, most erre a budapesti kiállításra mégis sok monokróm magyar portrét, tehát a kép felületén egyetlen elemet ábrázoló képet hozok.

■ Ezeket a magyar arcokat kinti gyűjtöd, a galériások értékelik, értik?

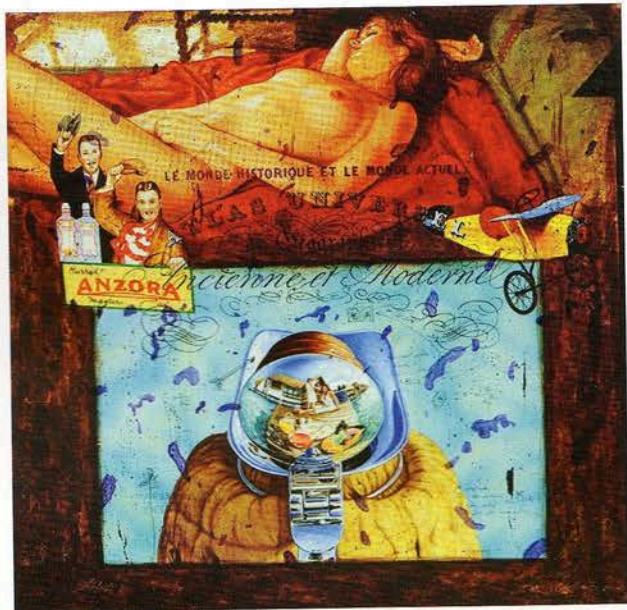
A. M.: Igen, érdeklik őket a magyar kultúra, az izgalmas és ismeretlen világ. Én meg szívesen mesélek erről szóban is nekik.

■ Térjünk még vissza a kalligráfiához. Rendkívül artisztikus a kézírásod, ez mennyiben befolyásolja képeid alakítását?

A. M.: A képbe kerülő szöveg a kép része, és értelmez is, más idő- és gondolati síkot kölcsönöz. Máshol, más feladtnál, egy izgalmas murális munkánál derült ki számomra, hogy a szó mágiája és a kép mágiája mennyire azonos lehet. Egy dunquerque-i rákdiagnosztikai klinika falára képek helyett szótöredékeket, érzékletes, ám csak az életet sugárzó szövegeket írtam, egész a mennyezetig nyúltak ezek a hol laposreliefként, hol falfestményként szereplő motívumok. És nagyon szeretik, a betegek és az orvosok is.

■ Ez is egyfajta üzenet, amit képeiden gyakran érezkelhet a néző, s nem csupán a szöveg és kép együttes szerepeltetése okán.

A. M.: Nekem a hatás-ellenhatás, a sokféle képi és idősíki

Anton Molnar:

Atlas Universel

2009, olaj, vásznon, 120x120 cm

mind üzenet. A képeimnek ez a legfőbb gondolati eleme.

■ Budapestre most egy baráti meghívásra, egy új galéria nyitókiallításának főszereplőjeként érkezted.

A. M.: Igen, a Gefrodinspex Galéria hívott meg egy tárlatra. Nagyon örülök az újbóli jelenlétnek itt a pesti művészeti életben.

Anton Molnar kiállítása április 17–május 15 között látható a Gefrodinspex Galériában.

A MÚZEUMOK MAGAZINJA

Lelőhelyek:
Szépművészeti Múzeum, Magyar Nemzeti Galéria,
Magyar Nemzeti Múzeum, Műcsarnok,
Művészetek Palotája, Vince Könyvesbolt, KÖGART,
VAM Design Center, Kieselbach Galéria, Nagyházi Galéria,
DzK Könyvesbolt, Írók Boltja, Rózsavölgyi Zeneműolt,
Győri Városi Művészeti Múzeum, MODEM,
Xantus János Múzeum

WWW.MUZEUMCAFE.HU